

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Aar vil kunne paaregne at bo vederlagsfrit, og den vil til sin Raadighed have Studier og Kontorlokaler, der fuldt ud tilfredsstillende. Og yderligere har den en Gang ugentlig et Koncertlokale i Teatersalen af saadanne Dimensioner, at de store Symfonikoncerter, af hvilke der nu har været een i Odd Fellow Palæet, kan opføres der, hvilket betyder en ikke ringe Besparelse.

For det kongelige Teaters Vedkommende realiserer dette Forslag Planen om en Dobbeltscene for en rimelig og overskuelig Bekostning, som kan begrænses til 15 Aar, om det ønskes, medens paa den anden Side Teatret har Adgang til at fortsætte med Lejemaalet og eventuelt overtage Bygningen, hvis Radiofonien vil sælge den. Efter min Opfattelse bydes der herved det kongelige Teater de fornødne ydre Betingelser til Opnaaelse af en økonomisk forsvarlig Drift, til Udvikling af vor gode, nationale Skuespilkunst og til Bevarelse af Ballet og Opera paa den nationale Scene.

Samtidig giver denne Ordning de bedste ydre Muligheder for et intimt Samarbejde mellem Radiofonien og det kongelige Teater. Jeg tror, at den tjechoslovakiske Musikautoritet, der forleden Aften dirigerede i Koncertpalæet, og som jeg omtalte før, har Ret, naar han under sit Ophold her udtalte paa en Forespørgsel, om Teatret og Radioen ikke kom i Totterne paa hinanden: Nej, hvørfør dog det, tværtimod, i Wien f. Eks. vilde man nu om Stunder slet ikke kunne holde den traditionsrige Operavirksomhed og det herlige Orkester paa Højde med sig selv, hvis ikke Radiofonien understøttede disse Foretagender økonomisk.

Hvorledes et saadant Samarbejde nærmere kan organiseres, skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Det eneste, man for Tiden kan sige, er, at Radiofonien selvfølgelig kun kan komme til at betale for, hvad den virkelig faar ydet af Teatret i kunstneriske Præstationer. At bruge en Del af Licensindtægten som Understøttelse til det kongelige Teater eller andre Formaal kan der ikke blive Tale om. Noget helt andet, saavel efter min Opfattelse som efter mange andres Mening, som jeg har hørt udtale sig, er det, at baade Radiofonien og det kongelige Teater kan faa store Fordele ved et nøjere Samarbejde, Teatret, fordi dets Forestillinger ved Radiofoniens Hjælp kan spredes ud over hele Landet og vække Interesse for Teatret ogsaa i Kredse, som

det hidtil har staaet fjernt, og Radiofonien, fordi den derved faar Mulighed for at yde de bedste kunstneriske Præstationer.

Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Undervisningsministeren har Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Undervisningsministeren (Byskov): Jeg har den Ære for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov vedrørende det kongelige Teaters Bygnings- og Sceneforhold*. Lovforslaget fremtræder i nær Tilslutning til det Lovforslag, som min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, nu har fremsat, og det bemyndiger Undervisningsministeren til at afhænde til Statsradiofonien de to der omtalte Ejendomme, Nr. 5 i Tordenskjoldsgade og Nr. 7 i Heibergsgade, som i sin Tid blev erhvervet med en Udvidelse af det kongelige Teaters Sceneforhold for Øje. Forudsætningen er, at Radiofonien paa denne Byggegrund opfører en Bygning, der foruden at afgive de nødvendige Lokaler til Radioens Brug indeholder de til en Dobbeltscene nødvendige Lokaler, og at disse stilles til Raadighed for det kongelige Teater paa nærmere bestemte Vilkaar, hvoriblandt skal nævnes, at Lejen er 100 000 Kr. aarlig, og at Lejemaalet omfatter 15 Aar, dog med Ret for Teatret til at forny det paa samme Vilkaar og til at fremleje Lokaler indenfor en Lejeperiode.

At Dobbeltscenedrift vil betyde en baade økonomisk og kunstnerisk Vinding for Teatret, har længe været den raadende Opfattelse blandt de kyndige. I nogen Grad, men ogsaa kun i nogen Grad, vilde man kunne opnaa disse Fordele ved, at der til det kongelige Teater blev knyttet som Anneksscene et af de bestaaende Teatre her i Byen, og der har i Aarenes Løb været flere Planer fremme, der gik i den Retning, sidst mit Forslag om at leje Dagmar-teatret. Jeg har imidlertid altid ment, at Dobbeltscenen vilde byde ikke uvæsentlige Fordele fremfor det at benytte en Scene, der er uden Forbindelse med det nuværende Teater, og jeg er derfor gerne gaaet med til den foreliggende Plan og foretrækker den fremfor den, jeg selv for nylig fremsatte.

Den Byggeplan, der foreligger, er vel ikke udarbejdet i Enkeltheder, men efter de Udtalelser, jeg har faaet om den, har